

Хоботница [\[1\]](#) је испустила доступне јој жртвице. Сви светски медији, овог пута и електронски са лица места, и штампани (са почетним анализама), препуни су извештаја о првом масовнијем исказивању незадовољства младих (првенствено) тренутном економском и друштвеном сликом центра западног света. Њујорк као неформални главни град Планете, а свакако још увек пресудни финансијски центар, постао је позорница перформанса „Occupy Wall Street“ који најављује даље ширење протеста незадовољних (Тунис, Каиро, Сана, Мадрид, Лондон, Берлин...).

Ово исказивање незадовољства је свакако, за разлику од Енглеске (насиље), много софистицираније, и зато и веома опасно (по систем) као демонстрација ново побуђене силе. Хиљаде првенствено младих (у 21. веку и појам млад се променио, јер ће ова генерација у просеку живети 100 година) решено је да покрене процес који се неће зауставити док се не направи бар први, озбиљнији корак ка успостављању неке нове друштвено опште прихваћене праведније поделе свих људима доступним ресурсима, у складу са цивилизацијским научно технолошким достигнућима (првенствено у медицини). Морам да подсетим да је пре две недеље, први пут у свету, једна тако организована група, „Пиратска партија“ у Берлину на *изборима* освојила 15 места у градском Сенату (Скупштини) и тако најавила (попут некад Зелених) да њихово и време долази.

Сви који не разумеју ширину ових протеста "живе у туђем веку" како то написа Ћосић. Ослањајући се на сопствена искуства двадесетог века, не схватају силу која је настала могућношћу да се стотине милиона младих, веома образованих (Кинеза, Американаца, Руса, Шпанаца, Индуса, Енглеца, Немаца, Аргентинаца, па и Срба...) а незадовољних готово тренутно умреже (повежу), и направе неподношљив притисак на досадашњи начин расподеле плодова укупног светског развоја (материјалног и духовног). Под предугом пресијом (адвертајзинг [\[2\]](#)) владајућих структура по свету, већина аналитичара или "аналитичара" се приклања ставу да је немогуће срушити толико дуго владајући начин друштвене (светске) расподеле. Озбиљност опасности по садашњи светски поредак први је јавно објавио Камерон (ваљда имају искуства са распадом сопствене Империје) после последњих протеста у Лондону и широм Енглеске. Његове речи да се озбиљно мора преиспитати досадашњи начин прерасподеле друштвеног богатства, све релевантне политичке партије и њихови лидери у западном свету, морају разумети као

добронамеран савет оних који су овакво стање већ искусили.

Морам да подсетим да је пре две недеље, први пут у свету, једна тако организована група, „Пиратска партија“ у Берлину на *изборима* освојила 15 места у градском Сенату (Скупштини) и тако најавила (попут некад Зелених) да њихово и време долази.

Садашња владајућа структура западне хемисфере очигледно је заостала за наглим, геометријским прогресом наука и технологија и начина живота оствареног на свету под тим епохалним утицајем. Реаговање Џорџа Буша („сваки дан морао сам да доносим нове одлуке“! -САД нису имали план за деистовање у таквим ситуацијама!!!) на 11. септембар 2001. најбољи су доказ како владајуће структуре живе у илузијама како се и даље може на њихов (дубоко превазиђени начин) водити светска политика. Дугогодишњи шеф ЦИА за Балкан открио је колико је америчка, тада једина светом владајућа елита, неспособна да разуме и схвати чак и тачне чињенице које им је та агенција сервирала, па су догађаји у овом делу света само један од примера како неталентовани појединци изнедрени из лобистичких група одиграју пресудну улогу у животу појединих делова света и свих људи са тих простора. Информације које су сада доступне свима (Викиликс) преко интернета, и посебно економско стање које произилази из најновијих геополитичких турбуленција, које полако свде долар (преко кога је ишла монополисана светска размена), широко отварају очи управо онима које данас гледамо широм света како се преко тог истог интернета (највеће достигнуће светске цивилизације) умрежавају и полако организују.

Притисак о коме сам први пут писао и најавио моћ нових ИТ технологија и њихов утицај на геополитику [\[3\]](#) осећају сада политичке елите широм света и сигурно ће учинити све да га што више умање применом њихових познатих (Асанж, Њујорк тајмс са повлачењем информација о понашању полиције приликом хапшења демонстраната), а поготово непознатих метода. Но главна ствар већ се одиграла. Сила информација и знања која је доступна стотинама милиона паметних, добро информисаних и посебно веома заинтересованих за промене, већ је прерасла критичну масу и само је питање времена, а ја мислим и не тако дугог, када ће њихови захтеви почети да се испуњавају.

Ствар са тренутно владајућом политичком „елитом“ у Србији свакако је још и гора.

Милошевић, а потом Коштуница и Ћинђић нису разумели куда иде свет, па је Србија вазда била у ситуацији да за нечим или некима каска. Ствар са тренутно владајућом политичком „елитом“ у Србији свакако је још и гора. Неразумевање времена у коме живе прво су показали сви од Тадића преко Цветковића и Динкића, (са све њиховим саветницима), када су тврдили да ће криза, ако је уопште и буде, заобићи Србију, па потом да је то у ствари наша развојна шанса, до констатације како нам је у ствари та криза крива за све. Људи који не схватају нагли развој наука и технологија (геометријском прогресијом) и њихов економски, а нарочито социјални утицај, не могу ни да одреде своје реално место у Србији (замишљају себе као неке лидере не у земљи него у региону, а и шире). Недостатак визионарства и реално сагледавање свих могућности Србије у садашњем положају, главна је карактеристика људи на власти. Размишљање и закључивање на основу властитог искуства (ко те највише био по глави, тај је довека најјачи) стеченог током већ заборављеног 20. века представља крајњи домет њиховог интелекта који нас све много кошта. Та и таква „елита“ једино је заинтересована да се што дуже одржи у „Хоботница“ хијерархији јер им то омогућава друштвене привилегије (у Србији деспотска владавина примитивног источњачког типа) и нарочито материјалну корист. Бесконачне наводно важне међународне и домаће конференције које не силазе са наших медија, уз хиљада несувислих изјава еуро фанатика попут Ћелића, углавном служе за државни адвертајзинг усмерен на одржавање успостављеног система дужничког ропства појединаца и државе Србије.

Недостатак визионарства и реално сагледавање свих могућности Србије у садашњем положају, главна је карактеристика људи на власти.

За то време, не само економија, довела је до прага сиромаштва можда и 80% популације Србије. Надмено се хвалећи наводним историјским градитељским подухватима, не схватају да већ и обичан народ разуме да су ти путеви и мостови грађени новцем који сви ми дајемо, а поготово ћемо да га враћамо заједно са потомцима. О томе у медијима ништа.

И шта би онда могли млади паметни, информисани грађани Србије да окупирају у знак протеста што се овде живи како се живи? Једно од главних неолибералних достигнућа у Србији, Београдска берза, готово да не постоји и на вештачком дисању је. Онда је бесмислено блокирати је. А само се сетите колико смо сви били под пресијом да учимо све о берзанском пословању и неолибералном тржишту. У Србији главни центар финансијске моћи налази се тамо где је и главни центар политичке моћи. Иако у Уставу тако не пише, као и у време Милошевића, то је зграда председника Републике.

Ако се у Америци окупира Вол стрит, шта окупирати у Србији?

Пише: Милан Пурић

субота, 08 октобар 2011 11:11

[1] <http://www.nspm.rs/savremeni-svet/neoliberalna-hobotnica.html>

[2] Нука опседања људске интелигенције довољно дуго да се од ње извуче предвидљиво пожељно понашање

[3] Ту око нас - „Како су моје љубави постајале веће, највеће“ www.milanpuric.com